

שיחות מודנו המאון
רבי שמשון דוד פינקוס זצ"ל

גלות
ונחמה

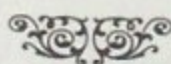
שיחות

מורנו הגאון

רבי שמשון דוד פינקוס זצ"ל

בעניני

גלות ונחמה

נערך מסרטי הקלטה

פעיה"ק ירושלים תוכב"א

תשס"ב

מהדורה מתוקנת - תשס"ז

דברים אחדים

בשבח והודיה להשי"ת על כל אשר גמלנו עד הנה, וזיכנו להוצאת ספרים מתורתו של אאמו"ר זצ"ל על סדר המועדים, וגבר עלינו חסדו שעומדים אנו כבר בשער הספר החמישי, הכולל בתוכו ענייני בין המצרים, תשעה באב והנחמה.

ספר זה, כקודמיו, נערך ע"י חבר תלמידי חכמים מתוך סרטי הקלטה משיחותיו שנשא בעיקר בימי בין המצרים ותשעה באב ולאחריהם. ויהי רצון שגם ספר זה יהא סיוע לרבים בענינים אלו ותרבה הדעת בישראל.

אאמו"ר זצ"ל היה מבאר בדבריו שיום תשעה באב באמת גם הוא שייך לסדר המועדים וכמו דאיתא בטור (או"ח סי' תקנט) ת"ב איקרי מועד, והיינו דכמו שהמועדים הם ימים של אור בתוך חושך העולם הזה ודרכם יכול האדם להשיג ההשגות כמו"כ תשעה באב עם כל החושך הנורא שנעשה בו בחורבן בית המקדש יש בו מצד שני נקודת אור בדומה לשאר המועדים שבאמת הנחמה מונחת בתוך האבלות עצמה, וכמבואר באורך בשיחותיו המובאות בספר זה. ולכן יום ת"ב הוא יום של עבודה ועליה בדומה לשאר המועדים. והיה אומר: העולם נוהג לומר "ביום כיפור למי יש זמן לישון ובתשעה באב מי יכול לישון"... אבל האמת יותר שגם בתשעה באב "למי יש זמן לישון"... הוא יום של עבודה ועליה וחבל על כל רגע.

מעמד מיוחד היה אצל אאמו"ר זצ"ל ביום תשעה באב עצמו, שהיו מתאספים בליל ת"ב קהל רב מקהלות וישיבות הנגב בעיר אופקים, והיה נושא דברי קינה ונהי בענין חורבן המקדש וגלות השכינה, ומבכה ירידת עם ישראל במשך הדורות עד דורינו אנו והיה כולל בדבריו עניינים מיוחדים שלא נאמרו על ידו כל השנה. בספר זה נכללו גם משיחות אלו, ויהי רצון שיהיה לתועלת הרבים.

אור כה מופלא, שהנה משה רבנו כשעלה להר סיני נכנס למקום השראת השכינה ולמקום מלאכים ושרפים, כשהיתה שכינה באוהל מועד לא יכול היה משה להיכנס! זוהי מדרגת המנורה של משה רבינו. ובזה עדיין לא מסתפקים הכללי-ישראל. הם מתגעגעים ליותר!

שלמה המע"ה עשה מנורה. את המנורה הזו הוא הדליק בביהמ"ק ביום חתונתו של הקב"ה וביום שמחת לבו. גודל השמחה דחה באותה שנה את יוה"כ. וגם במנורה זו לא מסתפקים הכלל ישראל! כלל ישראל מחכים לשיא השיאים שיכול להיות: "קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח".

ואחרי כל ההסברים הללו, הסוף-דבר הוא: "חכו ממתקים וכולו מחמדים זה דודי וזה רעי". אם סבורים אתם שע"י תיאור זה ניתנה לכם אפשרות להשיג את גדלות הבורא יתברך, טעות בידכם! דומה הדבר לאדם הטועם ממתק, או דבש, שאין באפשרותו כלל לתאר לחבירו את טעמם המתוק והערב. "חכו ממתקים וכולו מחמדים" - אחרי הכל, דעו לכם שעדיין לא הושג אפילו חלק קטן מהטעם והמתיקות הגורמים לכך שהגעגועים אליו, בבחינת "חולת אהבה אני", מגמדים את כל היסורים, ההשמדות וההריגות לאין ואפס!

"אני לדודי ועלי תשוקתו" - שכינתא בגלותא

תגובתם האכזרית של אומות העולם היתה: "אנה הלך דודך היפה בנשים, אנה פנה דודך ונבקשנו עמך" (שה"ש ו, א). פירש"י: "אנה הלך דודך - מאנים ומקנטרים האומות את ישראל אנה הלך דודך למה הניח אותך עזובה אלמנה".

כלומר, אומות העולם, כביכול, באים 'לסייע' לנו: "חסר לכם משהו? בואו נעזור לכם לחפש את בוראכם. נעניק לכם מדינה, ממשלה, ממון רב וכל טוב..."

עונים להם כלל ישראל: "אני לדודי ועלי תשוקתו". אל לכם, אומות העולם, לשלחנו מכאן. אנו נשאר במקומנו ונמתין ל"דודי" - לרבש"ע. כי "עלי תשוקתו" - יודעים אנו בבירור שעד כמה שאנו בבחינת "חולת

כל הזכויות שמורות

בעניני הספר:

משפחת פינקוס

08-9924347

03-9339958

הוצאה לאור והפצה "יפה נוף"

להזמנות: 15-99-581-581

הפצת הקלטות:

"חיי שמשון" - 052-762-5966

מונטזו, לוחות דיגיטליים והדפסה

"לאור" בע"מ

02-5371268